

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

36. ČÍSLO / XXVIII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. ZÁŘÍ 2020

Z obsahu:

Uzdravit svět - 2.

Víra a lidská důstojnost

Katecheze papeže

Františka

z 12. srpna 2020,

knihovna Apoštolského

paláce v Římě

- strana 2 -

Blahoslavený

František Garate

Libor Rösner

- strana 4 -

V Sýrii ubývá křesťanů

- strana 4 -

V česko-budějovické

katedrále byl uložen

relikviář bl. Karla I.

- strana 5 -

Z duchovního pokladu

Alice Lenczewské (18)

- strana 6 -

Nejkrásnější květ ráje (19)

Kardinál Alexis

Henri Marie

Lépicier O.S.M.

- strana 8 -

Přinášet všem Boží lásku

- strana 10 -

Potvrzena datace Svaté

tváře z Luccy:

Nejstarší dřevorezba

západního sochařství

- strana 12 -

Svatá tvář z Luccy - nejstarší dochovaná dřevorezba západního sochařství (8.-9. stol.)

Uzdravit svět – 2. Víra a lidská důstojnost

Katecheze papeže Františka z 12. srpna 2020, knihovna Apoštolského paláce v Římě

(Gn 1,27-28; 2,8)

Draží bratři a sestry, dobrý den!

Pandemie zvýraznila, jak jsme všichni zranitelní a vzájemně propojení. Pokud nezačneme pečovat jedni o druhé, počínaje od těch posledních, kteří jsou zasaženi nejvíce, včetně stvoření, nemůžeme svět uzdravit.

Chvályhodné je nasazení tolika lidí, kteří v těchto měsících podávají důkazy lidské a křesťanské lásky k bližnímu, věnují se nemocným i za cenu rizika ohrožení vlastního zdraví. Jsou hrdiny. Nicméně, koronavirus není jediná nemoc, již je třeba čelit. Pandemie vynesla na světlo rozsáhlejší sociální choroby.

Jednou z nich je pokřivené pojetí člověka, ignorující jeho důstojnost a vztahovost. Někdy se na druhé díváme jako na předměty určené k použití a k zahození. Takovýto pohled ve skutečnosti zaslepuje a podněcuje individualistickou kulturu,

Pokračování na str. 13

Snad každý z nás už někdy zažil aspoň na krátký čas období, kdy neměl chvilku klidu pro sebe. V takových okamžicích se můžeme inspirovat vždy ke službě druhým pohotovým fortnýřem, bl. Františkem Garatem. (str. 4-5) Zvláště pak jeho vnitřním postojem ke své službě: „Dělám, co můžu, zbytek nechávám na Pánu. S jeho pomocí se vše stává snadným a příjemným, poněvadž sloužíme dobremu Hospodáři.“

Zkušeností, že se Pán o nás dobře stará, máme jistě každý více než dost. Kromě jiného se jeho péče o naše dobro projevila i v nevyzpytatelných chvílích Ježíšova přebývání v lidském těle, když umíral na kříži. Tehdy dal skrze milovaného učedníka za Matku celému lidstvu svoji Matku, Pannu Marii. A v různých zjeveních i skrze omilostněné duše nám Ježíš často připomíná, že Panna Maria je tou, která bezpečně vede člověka ke sjednocení s ním, ke svatosti, ke spáse. V týdnu, kdy si připomeneme Mariino narození a její Jméno, můžeme využít Boží nabídky a znovu oživit svoji láskyplnou důvěru ve vedení svého života jak Božím Synem, tak jeho Matkou. A také zapátrejme v hloubi svých duší, zda jsme někdy nepřehlédli Mariino působení, ať šlo o nás samotné, či o někoho z našich blízkých, nebo o situaci až i v globálním měřítku. Možná zjistíme, že jsme zapomněli Těšitelce zarmoucených a Pomocnici křesťanů (str. 8-10) poděkovat.

A nejen to, snad jsme měli v jisté situaci někomu říci, že Panna Maria je

Editorial

jeho Matkou a miluje ho takového, jaký je, a stále se na něho dívá, jako by byl jediným na světě – ale my jsme tak nečinili; možná proto, že jsme neměli dost odvahy. Přitom stačilo tak málo – vyplnit výzvu Matky všech národů: „Jděte s velkou horlivostí do tohoto díla spásy a pokoje a uvidíte zázrak!“ (str. 10-11) Nemarně milosti! Nebojme se, nebeská Matka za naši snahu převezme plnou zodpovědnost. Nejen Pán se dobře stará a pomáhá nám...

Úsek lidských dějin, do něhož nás Bůh zasadil, potřebuje rozhodné postoje katolické víry, které by pomohly obrátit lidstvo k jedinému, živému Bohu – Trojjedinému. Od věřících to vyžaduje oživení a navrácení jejich duchovního zraku, aby tak znovu objevili, co znamená být členy lidské rodiny. Nejen ve smyslu sociálním, jak o něm hovoří papež František, (str. 2 a 13) ale zvláště pokud jde o spásu duše – své i druhých lidí. Ještě větší zodpovědnost pak máme uvnitř společenství katolické církve. O ní hovoří Ježíš v dnešním Matoušově evangeliu, ale předzvěst najdeme i ve Starém zákoně u Ezechiela, jehož Hospodin ustanovil strážným pro Izraelův dům. Míra zodpovědnosti je různá – papež ji má v obecném měřítku nesrovnatelně větší, širší než člověk osaměle žijící v pustině. Leč nemysleme si, že naše zodpovědnost je vždy malá. Kupříkladu v rámci rodinného vztahu za dí-

tě či manžela se její velikost významně zvětšuje. Nepodceňujme to! Na věčnost bude na váhy vloženo i to, co jsme neudělali – že jsme měli svého blízkého napomenout... Anebo že jsme měli někomu vydat svědectví o Boží či Mariině lásce...

To vše je součástí naší vlastní duchovní cesty, jež vždy bude také vývojem od lásky pudové, rozkošnické – hledající jen to svoje, k lásce Boží – hledající prospěch druhého. Konečně, říká to sám Ježíš k Alici Lenczewské (str. 6-7), co je vrcholem rozvoje lidské duše: touha po utrpení pro dobro bratří. Obrovská výzva pro každého z nás! I když bude naše životní maximum v lásce nižší, neznamená to, že máme automaticky usilovat o méně. Takové usnadnění si duchovního boje je v konečném důsledku kontraproduktivní: může znamenat zakopání vlastní hříbny a při vyúčtování nebeským Hospodářem odnětí i toho mála, co máme. (srov. Mt 25,24-29) Ten však, jehož duše dosáhla onoho vrcholného stavu lásky, je plný radosti, protože všechno v jeho duši je Boží, a sjednocení s Ježíšem zde na zemi je úplné – říká Ježíš Alici Lenczewské. A to je odměna, pro niž stojí za to napnout své síly.

Můžeme tedy zvolat s bl. Františkem Garatem: „Pane, s Tebou mohu udělat hodně. A Ty můžeš udělat všechno.“ Pomocnice křesťanů, veď mou duši k horlivosti pro Ježíše!

Daniel Dehner

Dříve než ses dnes vrátil do Ježíšovy školy, věnoval Pán velkou pozornost největšímu možnému ohrožení, a tím je hřích a všechno to, co k němu vede. Chceš-li se proto vyhnout tomuto neštěstí, musíš se varovat i příležitosti ke hříchu a všeho pohoršení. Těm, kteří přesto zbloudí a zabřednou do hříchu, projevuje Pán nejvyšší míru své dobroty a milosrdenství. Není pro něho větší radosti než najít takovou ztracenou ovci. Do této radosti chce dnes Pán zapojit i tebe. Je to pro tebe nejen velká čest, ale i velká odpovědnost.

Ježíšovým slovům můžeš plně porozumět, když si budeš vědom, že církevní společenství tvoří duchovní tělo, v němž nikdo nejedná jen sám pro sebe a za sebe. Zdravý či nemocný úd se týká vždy celého těla. Organismus společenství potřebuje nejen vnitřní lásku a vzájemné pochopení, ale také jasná pravidla společného soužití i pro případ, že některý úd se těžce roznemůže.

Ježíšova slova se tě tedy týkají dvojným způsobem. Na jedné straně ti ukazují, jak se máš zapojit do působení jeho milosrdenství a aktivně přispět k blahu svého bratra i celého společenství. Na druhé straně se dovídáš, že v případě poklesku ostatní nezůstávají k tobě lhostejní a mají ti v první řadě nabídnout pomocnou ruku.

I zbloudilého hříšníka nazývá Pán dále tvým bratrem. Vztah k němu se tedy musí vyznačovat láskyplnou bratrskou vstřícností a nikoliv odsouzením. Nepřicházíš k němu jako soudce, ale jako vyslanec Božího milosrdenství. *Láska bližnímu neubližuje.* Ale samotné hříšné jednání nepřipouští žádnou shovívavost. Svou lásku uplatníš tedy tak, že ho pokáráš diskrétně mezi čtyřma očima s cílem, aby rozhovor v ovzduší lásky vedl ke skutečné nápravě. Čím větší je tvoje odpovědnost za zbloudilého bratra, tím závažnější je tvoje povinnost nemlčet k hříchu. Jinak se vystavuješ nebezpečí, že Bůh bude *jeho krev vymáhat z tvé ruky.*

S tímto vědomím se také musíš dívat na toho, kdo přijde za tebou, aby ti domluvil, jestliže jsi klesl. Nehledej přítom u něho postranní, či dokonce zlé úmysly.

I když máš pocit, že by k tobě mohl být příjemnější, myslí spíše na to, že jedná, jak umí, ale přišel za tebou, protože mu to ukládá jeho láska a pokyn našeho Pána. Dříve než mu cokoliv odpovíš, uvědom si, že přichází za tebou kvůli tvému do-

ru také jménem celého společenství, které má zájem na tvé úplné nápravě. Povinnosti bratrského napomenutí se nikdo nemůže vyhýbat tím,

že spoléhá na druhé nebo je odkládá či přenechává náhodě. Tím bys vystavoval hřešícího bratra vážnému nebezpečí. Čím déle tvůj bratr setrvává v hříchu, tím obtížnější může být obrácení a návrat, a navíc narůstá i způsobené pohoršení, které ohrožuje celé společenství, tedy i tebe.

Ale může se stát, že taková bratrská snaha nebude úspěšná. Jestliže roste neústupnost viníka, Pán požaduje, aby se zvýšil i důraz a naléhavost domluvy. Než dojde ke krajní možnosti, veřejnému napomenutí, má se odbýt znovu rozhovor, tentokrát za účasti *dvou nebo tří svědků.* Z toho poznáváš, jak velice Pánu záleží na tom, aby opravdu došlo k nápravě, a se stejnou vážností se tím má zabývat i celé společenství.

Teprve v případě, že už nic nepomáhá a mine se účinkem i důrazné napomenutí církevních představených, pak je to sám zbloudilý, který se svou zatvřelostí a nepřístupností vylučuje ze společenství. Měj to na paměti pro případ, že by ses sám něčím vážně provinil a pak tvrději a pyšně odmítal službu lásky, kterou ti nabízejí nejen tvoji blízcí, ale i sami církevní představení. Uvědom si, jak nebezpečný je stav, kdy lidská pýcha a tvrdohlavost tak silně zakalí člověku duchovní zrak, že se raději odloučí od společenství, než aby se vzdal zalíbení ve svém hříšném stavu. Pak společenství nezbude, než aby dalo přednost dobru církevní obce před ohledy na nepřístupného jedince.

Takové rozhodnutí je vždy bolestné, ale v případě tvrdosti nevyhnutelné. Není výrazem necitelnosti k provinilému, nýbrž důsledkem nepřístupnosti provinilého. Sám Ježíš mu dává velikou váhu, když nás ujišťuje, že taková rozhodnutí církevních představených plně respektuje sám Bůh. Nedívej se proto na ně jako

Liturgická čtení

1. čtení - Ez 33,7-9

Toto praví Hospodin: „Nuže, synu člověka, ustanovil jsem tě strážným pro Izraelův dům. Když uslyšíš z mých úst slovo, napomeň je mým jménem. Když řeknu bezbožnému: Zemřeš! a ty mu nebudeš domlouvat, aby se odvrátil od svého chování, umře on, bezbožník, pro svou nepravost, ale jeho krev budu vymáhat z tvé ruky. Když se však budeš snažit odvrátit bezbožného od jeho chování, aby se změnil, ale on nezmění své chování, zemře pro svoji nepravost, ty však sám sebe zachrániš.“

2. čtení - Řím 13,8-10

Nebud'te nikomu nic dlužni - jen vzájemnou lásku. Neboť kdo druhého miluje, splnil zákon. Vždyť přikázání „nebudeš cizoložit, nebudeš zabíjet, nebudeš krást, nebudeš žádostivý“, a je-li ještě nějaké jiné přikázání, všechna jsou shrnuta

Dokončení na str. 13

na projev slepé přisnlosti. V ohrožení veřejného blaha je projevem milosrdenství vystoupit proti zlu s veškerou rozhodností, neboť ve skutečnosti nic není bezohlednějšího než zlo, byť by se tvářilo sebemilumilovněji.

Být vyloučen z křesťanského společenství je největší duchovní ztrátou. Pán totiž zdůrazňuje, že právě společenství církve je tím prostředím, ve kterém má zalíbení a ve kterém přebývá. Tam, kde bratři a sestry žijí ve shodě s Bohem a mezi sebou navzájem ve svornosti a jednomyslnosti, přebývá Ježíš s radostí *uprostřed nich.* Pro jeho přítomnost shlíží Otec na tuto družinu se zalíbením, a když se sám jeho Syn spojuje s jejich společnými prosbami, jak by je mohl oslyšet. Opravdové společenství, spojené poutem vzájemné lásky a úcty, chrání své údy před zblouděním, ale i zbloudilým účinně pomáhá k povstání a k návratu.

Pojďme, poklekněme před svým Pánem, neboť on je náš Bůh a my jsme lid, který pase, stádce vedené jeho rukou. ⁽¹⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 95,6-7

Blahoslavený František Garate

Pouštěl jakožto fortnýř jezuitského kolegia žadatele dovnitř a ty, kteří v kolegiu studovali či vyučovali, zase vypouštěl ven. Sám ovšem žil bohatým vnitřním životem, z něhož navenek „vypouštěl“ dobrotivost a lásku a do svého srdce nepouštěl zlé myšlenky. Dalo by se říct, že šlo o obyčejného, nenápadného bratra v jednom z mnoha jezuitských kolegií. Přesto byl František Garate ve svém počinání tak neobyčejný, že si vysloužil slávu oltáře.

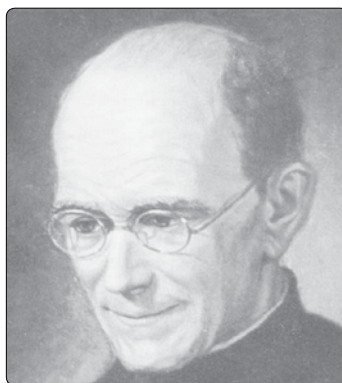
Světlo světa spatřil roku 1857 v prosluněné baskické osadě Azpeitia, ležící asi 300 metrů od hradu Loyola, rodiště velkého zakladatele Tovaryšstva Ježíšova sv. Ignáce. Život v chudické rodině Františkovi neskýtal příliš slibnou budoucnost, proto se ve 14 letech rozhodl z domova odejít a někde se uchytit, aby nebyl na obtíž rodičům, kteří krom něj museli žít ještě dalších šest hladových krků. Usmálo se na něho štěstí, našel totiž místo sloužícího v jezuitském kolegiu Nuestra Señora de la Antigua ve městě Oruña.

Ovzduší kolegia mu svědčilo natolik, že se po třech letech rozhodl stát se rovněž členem řádu – ne nadarmo žil celých 14 let s Ignácovým rodným hradem před očima. Jeho touha po černém hábitu ovšem nebyla zaslepená, věděl, že by neměl sebemenší šanci splnit náročná kritéria, která byla na jezuitské kleriky kladena, a absolvovat studia. Prál si být

v Tovaryšstvu jako obyčejný bratr. Životní sen se mu splnil.

Hned na počátku však musel překonat úskali. Španělskem zrovna zmítaly boje vzbouřenců proti královně Isabele II., což postihlo i jezuitu, kteří byli ze země vypovězeni. František tak začal v roce 1868 noviciát ve francouzském Poyanne. Zakončil jej časnými sliby jako bratr koadjutor a v této roli setrval v Poyanne další rok, aby plnil rozličné drobné funkce.

Od roku 1877 působil v portugalském řádovém kolegiu sv. Jakuba v La Guardia, kde vykonával službu infirmáře, tzn. že měl na starosti nemocné studenty a obstarával různé služby ve špitále, přičemž neopomíjel pečovat o duchovní pohodu churavějících.

Príslovečné dobré srdce bratra Františka Garateho spolu s jeho trpělivostí a ohleduplností se záhy staly něčím, o čem se s obdivem vyprávělo v širokém okolí. Starostlivostí překonával bratr František všechny ostatní. Nejednou se stalo, že prodlel u nemocného celou noc, aniž by zamhouřil oko, a pak se vrhl do svých každodenních záležitostí, jako by byl dobře odpočatý.

Deset let se takto obětoval, až se takřka vyčerpal. S přihlédnutím k tomu ho představení poslali do Deusta, nacházejícího se na předměstí Bilbaa. Aby bylo zajištěno, že se nebude nadále vysilovat, byl pověřen úlohou fortnýře na jezuitském kolegiu, založeném zde před dvěma lety.

Nemusel sice od nynějška konat fyzicky namáhavé práce ve špitále či na ošetrovně, ale odpočinková tato nová role rozhodně nebyla. Na fortnu uzavřeného vzdělávacího ústavu

stále někdo klepal, resp. zvonil na jeho zvonek; jednou to byli příbuzní kleriků chtějící se s nimi setkat, jindy žebráci žadonící o jídlo, jindy zase věřící přicházející k učeným otcům jezuitům s prosbou o radu. Bratr František neměl chvíli klidu, stále musel někomu otvírat a pro někoho zajít, případně donést ze spížírný nějakou tu skývu, ale vše činil bez známek rozmrzelosti či netrpělivosti, z jeho tváře nemizel přívětivý úsměv a v jeho hlasu zazníval vždy láskyplný tón. Jemnocit, který vykazoval v jednání s lidmi, se stal jeho druhým jménem, pro řadu lidí dokonce nahradil jeho jméno úplně a říkali mu „Jemnocitný bratr“. Často stačil pouhý dobrotivý pohled a mladí jezuitští bohoslovci dostali lepší výchovnou lekci, než by jim dala promluva některého z učenných profesorů.

Bratr František nevykonal velkými skutky, o nichž by se s úžasem hovořilo po celém světě, nevykonával ani žádný zázrak, neprovázela ho omračující vzdělanost. Byl velikánem všednodennosti, která je pro každého tak složitá. Zvládal ji však s takovou bravurou, že si ho vysoce cenili i spolubratři známí vynikajícím vzděláním. Tak i růženec s nímž byl neustále

V Sýrii ubývá křesťanů

Počet křesťanů v Sýrii se nadále zmenšuje. „Zda přetrváme, nebo ne, to je otázka, kterou si klade většina věřících v Krista, včetně biskupů,“ říká františkán a farář v Aleppu P. Ibrahim Alsabagh. Podotýká dále, že to záleží na podpoře zvnějšku. Syrský františkán zdůrazňuje, že si křesťané nepřejí, aby se z jejich kostelů stala muzea, ale situace se neustále zhoršuje. „Řeč je ovšem o strádání, které netrvá posledních pár měsíců, nýbrž již deset let. Zdálo se, že už nemůže být hůř, avšak nyní je zřejmé, že ano,“ říká Vatikánskému rozhlasu P. Alsabagh.

A pokračuje: „Nikdy jsme nepřerušili charitativní pomoc, počínaje potravinovými balíčky a zdravotnickou podporou přes realizaci konkrétních drobných projektů vytvá-

ření pracovních příležitostí prostřednictvím mikrokreditů. Nepřetržitě pomáháme lidem v obnově zničených domů. Během této činnosti neustále říkáme, že svoji budoucnost vytváříme s pomocí Boží milosti. Chceme zde nadále žít, nechceme odcházet, opustit naše kostely a dopustit, aby z nich byla muzea nebo něco jiného. Všemi silami se snažíme podporovat křesťanské obce. Velice mne těší, že jsme letos měli také křty a několik mladých párů si udělilo svátost manželství. Byla také první svatá přijímání dětí. To všechno je plodem milosrdenství. Je tu mnoho rodin, které dávají naději, že přežijeme, zůstaneme a ještě více zde zapustíme kořeny.“

Podle www.vaticannews.va/cs.html

viděn, mu pomáhal působit na lidi kolem, aniž by se o to nějak usilovně snažil.

Mnozí z těch, kteří se přišli poradit s některým z otců, odcházeli spokojeně po pár slovech fortnýře Františka, takže nakonec chodívali lidé přímo za ním, žebráci a chudí zase odcházeli nasyceni a oblečení do nového kusu oděvu. František si našel čas i pro mladé osazenstvo kláštera, posiloval je na duchu, bezpočtukrát jim pomohl i s přepisováním poznámek z přednášek. Aby mohl být prosebníkům co nejrychleji k dispozici, ubytoval se se svolením představeného v malé komůrce hned u fortny, třebaže měl možnost přespávat v klášteře v „komfortnější“ cele.

Pranic mu nevadilo, že nemá chvilku klidu pro sebe a že musí neustále odbíhat k fortně. Když se jej na tento problém

dotazoval jeden z bratří, pozdější kardinál, odpověděl mu František, že se modlí jednoduchou modlitbu: „*Víte, otče, děláám, co můžu, zbytek nechávám na Pánu. S Jeho pomocí se vše stává snadným a příjemným, poněvadž sloužíme dobrému Hospodáři. Říkám Mu: »Pane, s Těbou mohu udělat hodně. A Ty můžeš udělat všechno.«*“

Celých 41 let takto mnoho dělal jako fortnýř v Duestu a s Boží pomocí se mu stávalo vše snadným a příjemným. Dne 8. září 1929 pocítil prudkou a silnou bolest v oblasti žaludku. Odložil nicméně navrhovanou hospitalizaci v řádové nemocnici, chtěje ještě dokončit započatou práci. Navečer ale přece jen ulehl, jeho stav se ovšem mezitím rapidně zhoršil, což pocítil i on sám, a proto ještě v noci požádal, aby byl zaopatřen svatými svá-

tostmi. Nad ránem je přijal a kolem 7. hodiny ranní dne 9. září 1929 se jeho životní cesta uzavřela.

Pohřbu obyčejného bratra fortnýře se účastnily tisíce lidí. O úctě, jaké se těšil, by se tak nemuselo více slov přidávat, kdyby ovšem nebyla jeho sutana rozstříhána na maličké kousičky, aby se dostalo alespoň na některé ze žadatelů o drobnou památku na Jemnocitného bratra Františka. Ti méně šťastní se chtěli dotknout aspoň růžencem anebo malým křížkem jeho rakve.

Když 6. října 1985 prohlásil Jan Pavel II. bratra Františka Garateho blahoslaveným, stanovil jeho liturgickou památku na 10. září. Snad proto, že 9. září si jezuité připomínají velkého misionáře svého řádu, sv. Petra Klavera.

Svatý otec ocenil iniciativu Mezinárodní papežské mariánské akademie

V listě adresovaném P. Stefanovi Cecchinovi, předsedovi Mezinárodní papežské mariánské akademie, jejímž posláním je pěstovat mariánskou zbožnost, oceňuje Petrův nástupce iniciativu této instituce, která ustanovila zvláštní komisi, mající za úkol studovat a odstranit fenomén určitých praktik, konaných skupinami organizovaného zločinu v rámci mariánských lidových pobožností. František si váží této snahy „*osvobodit postavu Madony od nánosů mafiánských gest*“.

„*Mariánská zbožnost je nábožensko-kulturní poklad, který je třeba chránit v jeho původní ryzosti a osvobodit jej od*

nadstavb, podmíněností a vlivů, které neodpovídají evangelním kritériím spravedlnosti, svobody a solidarity“ – konstatuje papež ve zmíněném listě z 15. srpna 2020. Příkladem zmíněných nánosů na pobožnostech, byť na nemnoha místech v Itálii, jsou zejména zvyky „úklon“, které někdy konají nosiči mariánských soch a obrazů před domem mafiánského bosse během procesí při pobožnostech. P. Stefano Cecchini k tomu pro Vatikánský rozhlas poznamenal:

„*Zabývali jsme se tímto nešvarem a zapojili jsme do jeho monitoringu velký počet státních zástupců, kriminologů, policistů a duchovních, abychom společ-*

ně pracovali na povznesení lidské osoby a společnosti. Chceme tyto jevy odstranit opravdu důkladnou křesťanskou formací. Jde o projevy pověřivosti, ba přímo rouhání, když mariánská socha dělá pukle před mafiánským bossem. Tito zločinci tak zneužívají náboženských citů lidu a pokoušejí se ostatním namluvit, že Bůh je s nimi. Ve skutečnosti zbavují lid svobody a zotročují ho.“

List papeže Františka byl zaslán k nadcházejícímu sympoziu, které Mezinárodní papežská mariánská akademie na toto téma pořádá 18. září 2020.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

V českobudějovické katedrále byl uložen relikviář bl. Karla I.

V katedrále sv. Mikuláše byl 17. srpna 2020 během slavnostní bohoslužby instalován relikviář bl. Karla I. Rakouského, posledního císaře Rakousko-uherské monarchie a také posledního českého krále (Karla III.). Datum obřadu bylo stanoveno na výroční den narozenin bl. Karla I. (nar. 17. 8. 1887). Blahoslavený Karel I. se těší velké úctě v Rakousku a v Maďarsku. Na území České republiky jsou v současnosti uloženy relikviáře bl. Karla I. například v bazilice Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Bo-

leslavi, ve Strahovském klášteře a v kostele sv. Gotharda v Bouzově.

Slavnostní mši svatou celebroul českobudějovický biskup Mons. Vlastimil Kročil. Ve své homilii zdůraznil hlubokou víru bl. Karla I. Sociální nauka Církve byla pro bl. Karla I. úhelným kamenem pro jeho reformy, ze kterých dodnes vychází moderní sociální politika většiny současných střeoevropských států. Jeho zásadový morální postoj po skončení Velké války také umožnil v nástupnických státech

Rakousko-Uherska pokojný přechod k novému státnímu zřízení bez vypuknutí občanských válek. V závěru bohoslužby byl relikviář za zvuků císařské hymny „Zachovej nám, Hospodine“ obřadně uložen do výklenku v levé stěně Křestní kaple katedrály. Nad relikviářem je umístěn obraz bl. Karla I., jehož autorem je děkan katedrální kapituly u sv. Mikuláše, P. Dr. Zdeněk Mareš, ThD.

Podle www.cirkev.cz

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (18)

(Místa v textu označená „†“
jsou slova Ježíšova.

Biblické texty jsou vždy od Ježíše
po Alicině modlitbě a prosbě o slovo
v duchu tzv. náhodného otevření.)

Čtvrtek 14. 5. 87, 23:15 h.

† Já řídím pohyby tvého srdce. Tvoje
touhy jsou Mými touhami.

– Kdybych v nich dokázala setrvat, bez
rozptylování...

† Dokážeš to. Moje Matka tě to naučí.
Ona tě povede a učiní podobnou Sobě.
Otevři před Ní svoje srdce. Já a Ona jed-
no jsme. Když tě svěřím do Její péče, bu-
deš ještě více sjednocená se Mnou. Ona
ti pomůže.

– Těší mě, že mi dáváš milost utrpení,
zvláště během čtvrtěčních modlitebních
setkání našeho společenství.

Úterý 19. 5. 87, 9 h.

– Na různou dobu chodím na Mši
Svatou do své bývalé farnosti⁽¹⁾, a všdy-
cky pravidelně slouží stejný kněz, ačkoliv
je jich sedm.

† Copak to pro tebe není znamením, že
je mu potřeba pomáhat? Je to Moje dob-
ré dítě, ale je ztracené v množství vněj-
ších činností.

Miluj Mě za něho, když stojí u oltá-
ře, aby se láska odtud rozlévala na mno-
hé. Obklop Mne v Hostii svou láskou, aby
zjemnil dotyk svých spěchajících rukou,
abych pocítil úlevu v Mé bolestné oběti.
Buď vlídná, Mé dítě, dobrotou, která plyne
z Mého zraněného srdce. Lámej a obětuj
se ve společné oběti, kdy je lámáno Moje
Tělo za svět. Ať se naplní a ať nic neh-
yne z Mé bolestné oběti.

„*Řekl jsem vám to, pokud jsem dlel s vá-
mi. Ale Utěšitel, Duch Svátý... ten vás vše-
mu naučí... Pokoj vám zanechávám; svůj
pokoj vám dávám...*“ (Jan 14,25–27)

– Dal jsi mi slova z dnešního čtení...

† Abych obrátil tvou pozornost k tomu,
že ukazatele směřovky každého dne vyplý-
vají ze čtení, která slyšíš během Mé Oběti.

Středa 20. 5. 87, 9 h.

„*Jeho učedníci se rozpomenuli, že je
psáno: »Bude mě stravovat horlivost pro
tvůj dům.«*“ (Jan 2,17)

† Ať tě spaluje horlivost pro Můj dům
a jeho kněze. Nezadržuj žádné kritické,
odrazující myšlenky. Buď věrná úmyslu,
který jsi přijala. Ať tě ovládne velká tou-
ha po Mé slávě v nich a skrze ně.

Buduj svým srdcem dílo, které tvořím
rukama Mých vyvolených synů a dcer. Ať
je tvé srdce čisté a plné lásky.

Pondělí 25. 5. 87, 23:50 h.

† Je zapotřebí těšit se z malých věcí.
Vlastně ze všeho. Všechno je ode Mne pro
tvoje dobro. Všechno tě přivádí ke sjed-
nocení se Mnou.

Já jsem radostí ukrytou v tvé duši. Hle-
dej Mě a žizni [po Mně], aby tvá radost
byla úplná. Uč se nacházet Mne v lidech
a raduj se s nimi.

Tak velice o tebe pečuji, tak vychá-
zím vstříc tvým přáním. Pročpak ti chy-
bí radost?

Neděle 31. 5. 87, 9:15 h.

† Vychovávání k čisté lásce je proces,
který v člověku trvá celý život. Každého
člověka beru z tohoto světa tehdy, když do-
sáhl maxima svých možností v té oblasti.

Maximum je pro některé bodem nula
v lásce, nebo dokonce pod tímto bodem,
ale je to jejich rozhodnutí vyplývající ze
svobodné vůle, z dobrovolné závislosti
na satanovi.

Kdo se chce ke Mně navrátit, i kdyby
to bylo v sebemenším přání a v poslední
chvilí života, má vždycky takovou mož-
nost i pomoc ode Mne.

Proces vychovávání k čisté lásce ve-
de od lásky rozkošnické, hledající jen to
svoje, k lásce Boží, hledající utrpení, aby

se mohlo pomáhat druhým – obohacovat
jejich duše a jejich radost ve Mně. Touha
po utrpení pro dobro bratří je vrcholným
bodem rozvoje duše. Má láska to urych-
luje a zve k tomu.

Duše, která dosáhla tohoto stavu, je pl-
ná radostí, protože všechno v ní je Boží
a sjednocení se Mnou zde na zemi je úpl-
né. Je přeplněná pokojem a radostí, i kdy-
by třeba kolem bylo peklo, poněvadž se
netýká a nedotýká jejího Božského nitra⁽²⁾
to, co je vnější.

K takové čistotě chci doprovodit mno-
hé, aby jejich duše svou čistotou posvěco-
valy touhy těla. Aby nebylo jiných žádostí
než touha po Bohu sídlícím v lidské duši.

„*Nebud'te nikomu nic dlužni, ledaže
vzájemnou lásku... Tato láska je tedy Zá-
kon ve své plnosti.*“ (Řím 13,8.10)

Pátek 5. 6. 87, 10:15 h.

† Mimo slova potěšení dávám také
poučení a výstrahy. Moje láska je vždy
s každým a každého toužím přivést ke
svatosti. Já vedu ke svatosti a ukazuji ji.
Proto léčím pokořováním, pokud někdo
chce sám vyjevovat světu svoji svatost.
Svatost je jedna: jenom ta, kterou Já dá-
vám a vyjevují.

Dělám to tehdy, až je zralá, když už
ji lidský obdiv nezničí.

Není třeba nic uspišovat vlastními, lid-
skými způsoby, nestavět sebe nad jiné.
Já jsem jedinou mírou a jediným Soud-
cem. A jediným Dárcem všeho. Není za-
potřebí si takové právo přivlastňovat, ne-
dovolím to!

Cesta ke svatosti vede přes uzná-
ní vlastní ubohosti a nicotnosti, ne skr-
ze vyvyšování se nad jiné. Nikdo nezná
hodnotu druhého člověka, a také svoji
– jenom Já.

Síla a milosti, které jsem dal každé-
mu člověku, jsou Mým vlastnictvím. Já
jsem jejich správcem a jediným disponen-
tem. Proto je třeba být ostražitým: ptát
se, kdy a kde je použit. Je zapotřebí ve-
líké opatrnosti, protože satan tyje z lid-
ských slabostí, aby tak Mé milosti byly
využity špatným způsobem.

Čím větší milosti dávám, tím víc se sta-
rám, aby přinesly dobrou úrodu. Tím více
toužím očistit od každé lidské slabosti.

Čím významnější poslání zadávám a větší schopnosti udílím, tím více je cvičím, zdokonaluji a připravuji na jeho vyplnění.

Dělá to Moje láska, poněvadž toužím, aby každý dosáhl štítu, kam ho vedu. Čím je štít vyšší, tím obtížnější je cesta, tím jsou skály tvrdší a vichry ostřejší.

Ale člověk přece nejde sám. Já jsem s ním. Jestliže chce jít sám a zkouší to, tehdy si rozdírá ruce, tehdy padá a bolestně se zraňuje. Jestliže ode Mne odvrací zrak, aby viděl sám sebe a cestu, kterou zdolal – může zbloudit ze stezky.

Já jsem! Já chci vést, neboť jedině Já znám cestu a vím, jak minout ostří skal a překročit strže. Jedině Já mohu ochránit před dujícími vichry, které jsou ve větších výškách stále prudší.

Je třeba ke Mně zcela přilnout, žádný pohyb nedělat sám o sobě, dovolit nést se v tichosti a v důvěře srdce. Má láska oslní, vyléčí, ztiší. Je zapotřebí se jí oddat. Je třeba se úplně odevzdat a důvěřovat až do konce, i kdyby uragán tříštil skály a všim házel.

Já jsem nad živly a každou bouří utiším, abych zachránil Mé dítě. Není třeba nad sebou plakat ani si prohlížet rány způsobené druhými. Je třeba se poddat Mé lásce, která je ve vlastní duši a v lidech, ve kterých přicházím. To je balzám, který utiší žal a vyléčí rány, dodá sil, aby bylo možné jít dál cestou Mé lásky na štít, který jsem určil.

Důvěřuj, Mé dítě, Já miluji a chráním i vedu.

Pondělí 15. 6. 87, 23:30 h.

† Nikdy nepochybuji. To nemůže být omyl, když Mi někdo odevzdá sám sebe. Každá pochybnost je pokušením, které má oslabit odevzdání se i dílo, které tvořím. Není možné, abych opustil dítě, které nesu v Mé náruči. Nic neanalyzuji. Miluji a důvěřuji.

„A volali v úzkosti k Hospodinu, on je z jejich tísně vysvobodil, vytrhl je ze stínu a temnoty, zlomil jejich pouta.“ (Ž 107,13–14)

Středa 17. 6. 87, 15:30 h.

– Co mám zapsat z toho ohně a světla, jaké je ve mně a ve kterém jsem?

† Miluji ze všech svých sil, a tvé srdce bude planout velikým ohněm.

Přišel jsem oheň vrhnout na zem, abych rozpálil žár v srdcích Mých dětí. Musíš toužit stále víc. Toužit se spálit v tom ohni, aby ses zrodila znovu jako nové stvoření.

Chci tě mít k dispozici v každé chvíli. Nezůstalo mnoho dní do Mého příchodu, do setkání ve slávě Mé milosti. Modli se a obětuj za Moje Dílo, za čistá srdce, za lásku.

Pondělí 22. 6. 87, 12 h.

† Moje síla i Má láska jsou nad lidskou vůlí. Všechno mohu udělat a učinit reálným. Na Mně záleží, aby se stalo to, co je podle lidského způsobu vidění nemožné. Ale přece máš víru, a víra dělá zázraky. Zůstávej v takové víře a v takovém odevzdání, aby každý den byl zářivým Mé lásky v tobě.

V Mé lásce je všechno: je v ní celý svět a ještě víc. A Moje láska je v tobě a jen ona ti je potřebná a jenom v ní najdeš pokoj a radost. Ona tě živí a sytí, v ní najdeš zalíbení – jenom v ní.

Pročpak dál prožíváš to, co pochází od lidí? Proč analyzuješ jejich působení a vlastní reakce? Proč chceš být někým v jejich očích?

Copak si myslíš, že oni ti mohou něco dát nebo něco vzít? Ovšem, mohou, ale jen tehdy, když Já jsem v nich, když Mě v nich vidíš a hledáš.

Já tě chci vyvést z pocitů pocházejících z vnějšku. Chci tě zaměřit na to, co se děje ve tvé duši. Mnoho tam je a děje se hodně, a ještě víc se bude dít, jestliže tam budeš hledat všechno, a ne z vnějšku u lidí.

Proto činím, že ti svět působí bolest. Nepatříš do světa a nehledej v něm naplnění žádostí srdce. Nehledej v něm lásku a uznání.

Tak mnoho ti chci dát, tolik pro tebe mám. Tak toužím po tvé jedinečné lásce, Mně zcela odevzdané.

– Dobře, že mě bolí oči a oslepuje jiskřivost světa. Dobře, že nemohu vidět – dokonce tělesně. Velkou milostí je možnost zavřít oči. Proč se nedají zavřít uši?

† Musíš se na všem podílet, ačkoliv jinak. To je také kříž a milost... i radost v kříži, který je milostí danou vyvoleným dětem Mé lásky.

Láska, kterou vlévám do tvého srdce, promění všechno a všechno se změní v radost lásky. V opojení láskou, ve ztracení se i šílenství lásky.

Ať tě nezdržují lidé, jednak ti, kteří tě milují, stejně jako ti, kteří jsou vůči tobě zdrženliví. Ať tě nezdržuje nikdo a nic před vstupem do ohně lásky, který očištuje, proměňuje, posvěcuje.

Přišel jsem vrhnout oheň na zem⁽³⁾ a nic ho nezastaví. Bude pálit a ničít, a bude plodit a tvořit. Přišel jsem očistit zemi i tvoji vlast, i tvoje srdce. Vyjdi Mi naproti a otevři své srdce, ať plane, ať v něm zavládne světlo.

– Byl oheň, sloup ohně, rudý a hrozný. A planul člověk. A oheň se stával stále jasnějším a bolest člověka se měnila v radost.

A člověk se stal Hostií, bílou, zářící velikým světlem, rozjasňujícím temnotu a nesoucím lásku.

Obraz proměny člověka v Krista se ukázal minulé úterý během Mše Svaté a vrátil se s větším porozuměním dnes.

Můj Spasiteli, je moje modlitba a setrvání v Tobě takové, jaké mají být?

† To je vlastně povoláním tvé obětující se lásky, pokud nepožádám víc.

„Bud' veleben Bůh! Velebeno jeho slavné Jméno! Velebeni všichni jeho svatí andělé! ... Protože mě stíhal a pak se nade mnou smíloval a já vidím...“ (Tob 11,14–15)

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: Świadectwo. Dziennik duchowy. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., Poznań, wydanie drugie zmienione, 2018.

Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Jde o farnost sv. Stanislava Kostky ve Štětíně.

⁽²⁾ Čili lidského nitra naplněného Bohem, v kterém není žádné místo pro cokoli d'ábelského. [pozn. red.]

⁽³⁾ Srov. Lk 12,49.

Nejkrásnější květ ráje (19)

TĚŠITELKA ZARMOUCENÝCH

PANNA MARIA, TĚŠITELKA ZARMOUCENÝCH

„Svatá Panno Maria, pomoz hříšníkům, povzbud' malomyslné, utěš zarmoucené.“ (Antifona k Magnificat, první nešpory Mariánských hodinek)

Trápení, ta neoddělitelná součást života člověka na jeho pozemské pouti, je přirozeným důsledkem zla, které na nás doléhá, ať už z našeho nitra, anebo okolí. Úmrtí blízké osoby, ztráta majetku, pomluva, nedbalost vůči nám jsou vícere příčiny zla v našem okolí. Nemoc, pokušení, problémy a nejvíce ze všeho pomyšlení, že jsme urazili Boha hříchem, a nebezpečí, že ho urazíme opětovně – to jsou naopak věci, kterými trpíme v našem nitru.

Pozemské věci nedostačují k naší útěše uprostřed tolika zla. Mohou sice zmírnit naše trápení částečně, ale když je vše řečeno anebo uděláno, nezanechají nic jiného než bolest v našich srdcích a jsou bezmocné ochránit nás před dalším utrpením.

Nekonečná добрota Boha nám jako protiváhu k bolesti v životě připravila vždy přítomnou pomoc svatě Panny, hojnou útěchu, za kterou musíme být opravdu vděční. Plně postačí, že se uchýlíme k této Matce milosrdenství, abychom si byli jisti, že vzápětí obdržíme od ní útěchu v bolestech života, balzám na zraněné srdce, útěchu v našich strastech a bídě, které nás zaplavují.

Tak jako Ježíš Kristus nás zve hledat u něho útěchu, když říká: „Přijďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a prohýbáte pod břemenem, a já vám ulehčím“ (Mt 11,28), tak také Panna Maria nám nabízí uprostřed béd našeho života onu konejšivou útěchu: „Pojďte ke mně, vy, kdo po mě toužíte, a nasyt' se mými plody.“ (Sir 24,19)

* * *

Mariina schopnost utěšovat skličené vychází především z toho, že sama více než ostatní zakusila utrpení. Celých třicet tři let během pozemského Ježíšova jej věrně provázela a podílela se na jeho utrpení. Sdílela s ním obtížnou chudobu a zakusila i všechna další strádání. Po-

tupy, které haněly Ježíše, dopadaly také na ni (srov. Ž 69,10)⁽¹⁾; a když apoštolové opustili svého božského Mistra jeden po druhém, Panna Maria ho věrně následovala až na Kalvárii, aby s ním pila do dna jeho hořký kalich utrpení. Panna Maria pak žila a trpěla i poté, co náš Spasitel ukončil svůj pozemský život, až do té doby, než ji Bůh povolal k sobě.

Mariina víra a vytrvalost spolu s její ryzí láskou k učení jejího Syna jsou samy o sobě zdrojem naší útěchy. Neboť tato Matka Boží nás učí svým příkladem nikdy si nezoufat nad Boží pomocí. Povzbuzuje nás setrvat v našich dobrých skutečích, přestože se nám překážky všemožně staví do cesty. Na její přímluvu se naše trápení proměňují v živou radost, abychom mohli získat velký podíl na moci kříže, tak jako dříve dřevo, které Bůh kdysi ukázal Mojžíšovi, proměnilo hořkou vodu na pouštní v pitnou. (srov. Ex 15,25)

* * *

Jestliže se v čase našich trápení utíkáme k Panně Marii, obdržíme nejenom její útěchu v našich bolestech, ale také se jejím příkladem naučíme znát pravou cenu kříže, s kterým nás náš Pán navštíví.

Čas utrpení je skutečně tím nejvýznamnějším časem v našem životě; neboť je to příležitost ke cvičení těch největších ctností. Těmito ctnostmi jsou: víra v moudré uspořádání Boží Prozřetelnosti, důvěra v Boží pomoc, láska jednak k Bohu, který dopouští naše utrpení, a jednak k bližnímu, který je snad příčinou naší bolesti. Čas utrpení je tedy časem nejvýznamnějším, i když si ho často tak málo ceníme. „Kdybys i ty v tento den bylo pochopilo poselství pokoje!“ (Lk 19,42)

Chraň se, ó moje duše, reptání nebo ztráty trpělivosti. Snášej vše v pokoji a s radostí spolu s ukřižovaným Ježíšem a jeho bolestnou Matkou. Vzpomeň na tato slova našeho Spasitele: „Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni.“ (Mt 5,5)

PŘÍKLAD - BLAHOŠLAVENNÁ BIONDA FOSCHI

Blahoslavená Bionda Foschi byla zbožná a urozená žena, která vlastnila starý hrad v městě Verucchio, byla obdařena vzácnými dary v mysli i srdci a byla ctěna i milována nejen svými poddanými, ale také všemi, se kterými se setkala.

Jako mladá se provdala za hraběte Foschiho, avšak brzy zažila jeho ztrátu, kterou následovala ztráta další, neboť celá její rodina se ocitla v chudobě a nouzi díky roztržkám. Přesto tehdy jedna útěcha Biondě zůstala, a to její malý syn, kterého velmi milovala. Vychovala ho s velkou péčí ve zbožnosti a bázni Boží.

Přihodilo se však, že její nepřátelé se nespokojili s odplatou, kterou uskutečnili na celé rodině, ale svou nenávist obrátili na toto nevinné dítě, které připravili o život.

Jaká to byla muka a prázdnota pro Biondu, která se takto setkala s nelidským zacházením po tolika neštěstích! Avšak pro co se rozhodla? Propadla beznaději anebo se pomstila svým nepřátelům? Pro nic z toho. Obrátila své oči k bolestné Panně Marii, ke které měla vždy něžnou úctu. Rozjímáním nad Pannou Marií stojící u paty kříže svého Božího Syna Bionda našla útěchu ve svém žalu. Ve své duši pocítila nebeský klid a její srdce vydechlo šlechetné odpuštění jejím nepřátelům. Přemohla tím přirozené city, odpustila svým protivníkům a toto odpuštění jí bylo daleko milejší než jakákoliv odplata.

Tato odvážná Biondina oběť byla velmi milá Bohu, který zkoumá srdce lidí. Tím jí dal také pochopit, jak nicotný je tento svět, a pozval ji žít dokonale život mezi jeho služebníky Panny Marie. V tomto novém životním stavu se Bionda zcela zasvětila životu ctivosti. S pomocí Boží milosti tak získala vysoký stupeň svatosti i zásluhu pro četné zázraky během svého života i po její smrti. Lidé ji vždy nazývali blahoslavenou.⁽²⁾

MODLITBA

Ó přesvatá Panno, která jsi právem nazývána Těšitelkou zarmoucených, vypros mi u svého Syna Ježíše Krista milost nikdy si nezoufat ve dnech potíží a vždy hledat útěchu jen u Ježíše a Tebe. Daruj mi také milost, abych vždy měl důvěru ve Tvé mateřské Srdce probodené mečem smutku a abych vždy v něm našel pravou a jedinou útěchu. Amen.

POMOCNICE KŘESŤANŮ

MOCNÁ PŘÍMLUVA PANNY MARIE

„Pod tvou ochranu se utíkáme, ó svatá Boží Rodičko; nezamítej naše prosby v našich potřebách.“ (Antifona kompletáře v Mariánských hodinkách)

Když vyznáváme naši víru ve společenství svatých, je právě tento článek víry pro nás pln velké útěchy. Věříme tím, že Církev bojující zde na zemi je spojena poutem s Církví trpící v očistci i s Církví vítěznou v nebi. Ta první přichází se svou pomocí té druhé svými modlitbami a sama přijímá pomoc a podporu od té třetí ve svém boji proti nepřítelům spásy.

Duším v očistci můžeme tedy pomoci naší podporou. Svátí, kteří jsou již ve věčné blaženosti, nám pak pomáhají svými modlitbami, které přednášejí před trůnem Božím. O našem boji dobře vědí: ze své vlastní zkušenosti znají boje, které podstupujeme; také naše modlitby, s kterými se na ně obracíme, vidí ve světle Boží přítomnosti a láska, již jsou tak zapálení, je podněcuje k tomu, aby se za nás horlivě přimlouvali.

Svatí se za nás nepřimlouvajíc jen všeobecnými úmysly; prosí Boha, když se

k nim obracíme s vírou a vytrvalostí, i za konkrétní milosti, které obzvláště potřebujeme.

Raduj se, ó má duše, že máš tak mocné ochránce v nebi, jejichž přimlůva díky zásluhám Ježíše Krista je pro tebe svrchovanou pomocí v těžkostech života.

* * *

Nejmocnější přimlůvou od všech nebeských patronů je bezesporu přimlůva Svaté Panny, proto ji nazýváme naší Přimlůvkyní před Božím trůnem. Důstojnost Panny Marie, která jí byla dána, horlivá láska, která naplňuje její duši, a její mateřský cit k nám je příčinou, že svou přimlůvou nám získá více milosti než všichni andělé a svatí dohromady, neboť je vždy vyslyšena.

Požehnání, které pro nás Panna Maria vyprošuje svými modlitbami, se týkají jak našich potřeb duchovních, tak i tělesných, přestože nám vyprošuje dočasná dobra, jen když jsou spojena s naším duchovním životem. Její nadpřirozený vhled na věci, který má díky patření na Boha tváří v tvář, jí umožňuje rozlišit, co je pro nás přínosné a co naopak nám přinese škodu. Když takto pohlíží na všechny věci v Božím světle, nemůže chybovat jako my, kteří často soudíme, že to, co je užitečné, se ve skutečnosti ukáže jako zhoubné pro naši duši.

Je rovněž známo, že se Panna Maria nepřimlůvá pouze za ty, kteří se k ní utíkají: ona se skutečně často modlí i za ty, kteří se k ní neobracejí, takže zde není nikoho, kdo by nepocítil účinky její přimlůvy jedním či druhým způsobem. Její mocná přimlůva se také neomezuje jen na určité milosti: naopak, zahrnuje milosti všechny. Ani duše v očistci nejsou vyjmuty: neboť jsou to právě častokrát modlitby Matky Boží, díky nimž naši zemřelí bratři vděčí za své vysvobození.

* * *

Jedním z největších důkazů o Boží dobrotivosti k nám je to, že nám Bůh daroval Pannu Marii, ve kterou skládáme po našem Pánu Ježíši svou veškerou naději. A je to právě díky mocné přimlůvě Panny Marie, že úcta k ní je vždy pokládána za známku předurčení. Tak jako spoléháme na důvěryhodného kapitána, abychom bezpečně dospěli do cíle své cesty, tak jsme si také jisti naší spásou pod vedením naší mocné Královny.

Proto se také varujeme té falešné úcty, která necitlivě spoléhá na přimlůvu Panny Marie a může nás vést k zanedbávání konání dobrých skutků, a co je horší, nábádá nás hřešit s pocitem beztrestnosti. To by nebylo ničím jiným než opovržlivou troufalostí. Vždy se tedy starejme, aby naše úcta byla spojena s upřímnou touhou dělat radost Bohu a s varováním se před hříchem. Pak budeme moci popravdě říct, že úcta k Panně Marii byla vždy pro nás zdrojem veškerého požehnání.

K této zdravé úctě můžeme vztáhnout slova z knihy Moudrosti: „Všechno dobré mi přišlo spolu s ní, jejím prostřednictvím nezměrné bohatství.“ (Mdr 7,11)

PŘÍKLAD - PANNA MARIA, POMOCNICE KŘESŤANŮ

Tato invokace z loretánských litaníí a svátek, který Církev slaví s tímto názvem, má původ v konkrétních událostech, které dokazují, jak velká je péče a starostlivost Matky Boží v ochraně Církve proti těm nejhorším nepřítelům.⁽³⁾

V druhé polovině 16. století byla síla Turků tak velká, že ohrožovala mír již v celé Evropě. Svátý Pius V., toho času papež, byl znám nejen pro svou křesťanskou statečnost, ale také pro svatost svého života.

Podnítl utvoření spojeneckého vojska křesťanů, aby se bránilo společnému nepříteli. Přestože byla tato velká armáda počtem menší než armáda turecká, měla důvěru ve vítězství, protože svoji naději vložila v pomoc blahoslavené Panny Marie.⁽⁴⁾

Nepřítel se brzy přiblížil. Nejvyšší pontifik v tu chvíli klečel před obrazem Panny Marie a byl usebrán v modlitbě, když se mu náhle Panna Maria zjevila a sdělila mu, že právě v tuto hodinu byl nepřítel poražen. Svatý Pius v tom ihned shledal mocnou pomoc Panny Marie a ustanovil, aby byla invocace „Pomocnice křesťanů“ přidána do loretánských litaní.⁽⁵⁾

Později se nacházela Kristova Církev opět v bolestivém a rozhodném okamžiku během vlády Napoleona I. Tento ctižádostivý císař uvrhl nejvyššího pontifika Pia VII. do vězení k velkému zármutku všech pravých synů Církve. Když se již veškerá naděje na osvobození náměstka Krista zdála ztracená, Panna Maria opět přispěchala na pomoc svým věrným dětem. Císař byl donucen abdikovat a pa-

pež se navrátil do Říma, aby vykonával svůj úřad znovu ze svého sídla. Následně byl ještě jednou donucen opustit Řím i své věrné věřící, ale navzdory všem očekáváním se opět vrátil ke svým milovaným synům.

Svět v těchto událostech možná mohl vidět jen politické změny, avšak oči nejvyššího pontifika v nich nepřehlédly zásluh Panny Marie, kterou tak horlivě vzýval. Na poděkování za své vysvobození Pius VII. chtěl osobně korunovat obraz Panny Marie uctíváný v městě Savona, kde byl poprvé uvězněn; ustanovil také svátek na 24. květen, aby se slavil každý rok k počtě Panny Marie pod titulem „Pomocnice křesťanů“.

MODLITBA

Ó Panno Maria, svrchovaná Vládkyně nebe i země, Tvému slovu jsou podřízena nejen všechna stvoření, ale také sám Stvořitel světa si přál být Tobě poslušný. Vypros mi u svého Syna, prosím, milost se

k Tobě utíkat s pevnou důvěrou ve všech mých potřebách a utrpeních nyní a zejména i v hodinu mé smrti. Amen.

(Pokračování)

A. M. LÉPICIER: *The Fairest Flower of Paradise*. London 1922. Str. 230-241
Zdroj: <https://archive.org/details/FairestFlowerOfParadise1922/page/n4/mode/2up>
Přeložila -hš- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ „Urážky těch, kdo urážejí tebe, na mne dopadají.“

⁽²⁾ Z kroniky řádu servitů.

⁽³⁾ Vítězství křesťanů nad Turky u Lepanta (1571) a (Vidně 1683). [pozn. překl.]

⁽⁴⁾ Křesťanská armáda měla asi 13 000 námořníků a 28 000 vojáků a další neurčité množství námořníků a vojáků ve službách „soukromníků“. (zdroj: *Wikipedie*) [pozn. překl.]

⁽⁵⁾ K vítězství u Lepanta došlo dne 7. října. Na ten den papež Pius V. ustanovil také svátek Panny Marie Růžencové. [pozn. překl.]

Přinášet všem Boží lásku

Jmenuji se s. Marietta Hammerleová. Ráda bych se s vámi⁽¹⁾ podělila o tři malé příběhy z Velké světové akce Matky všech národů, které ukazují, jak zázračně dokáže v duších působit Panna Maria. Nepotřebuje k tomu žádné výřečné či moudré nástroje. Stačí jednoduše dělat jen to, co nám Matka říká, a pak nám slibuje: „Maria za to převezme plnou zodpovědnost!“

Když jsem před třinácti lety, při vstupu do společenství Rodiny Panny Marie, opustila svůj tyrolský domov, byla mi Matka všech národů zcela neznámá. Její obraz mě nijak neoslovil a o jejím poselství jsem rovněž nic nevěděla. Když ale matka Agnes, naše představená, měla pro nás v měsíci květnu přednášky o Panně Marii Matce všech národů, hned mě to zapálilo. Nejvíce mě oslovila myšlenka, že k tomu, aby Panna Maria uskutečnila své velké plány pokoje pro svět, potřebuje naši malou spolupráci. Jak fascinující! Malí i velcí, všichni mohou pomáhat na tomto díle spásy a pokoje, které spočívá v tom, že budeme rozdávat její obrázek s modlitbou, abychom tak Matku přiblížili lidem.

Tak jsem sebrala veškerou odvahu, kterou jsem měla, a začala přátelsky rozdávat její obrázek. Musím přitom přiznat: také dnes se mi ještě může stát, že váhám

anebo se mi to někdy zkrátka nechce udělat. Většinou však netrvá dlouho, než si vzpomenu na slova Matky všech národů: „Všichni mají na to právo... Jděte s velkou horlivostí do tohoto díla spásy a pokoje a uvidíte zázrak!“ Když jsem se ale v takových případech přemohla, ještě nikdy jsem toho nelitovala! Protože mít možnost udělat Panně Marii radost tím, že rozdávám obrázek s její modlitbou, mě činí rovněž šťastnou a kromě toho se moje láska k ní stává ještě důvěrnější. Možná to zní zvláště, ale často se mi to tak jeví, že Panna Maria nám je za naše nasazení opravdu vděčná, jako by po každém rozdaném obrázku řekla: „Děkuji ti, dítě moje!“ To mě samozřejmě motivuje.

V mé současné misijní stanici v Innsbrucku mám – jako ještě nikdy předtím – příležitost rozdat poměrně velké množství obrázků, protože jsem během své nákupní služby často ve městě a potkávám se

s různými lidmi. Nežrídka se skrze Matku všech národů zrodí i nová přátelství, protože ona nás jako své děti chce navzájem sjednotit. Například ve velkoobchodě Metro jsem po krátkém rozhovoru darovala obrázek Silvii, prodavače u pokladny. Přitom jsem jí řekla, že si to Panna Maria přeje, abychom se tuto modlitbu modlili aspoň jedenkrát za den. Při následujícím nákupu jsem nejprve nevěděla, co se děje – již zdaleka mi Silvie kynula a hrdě vyprávěla: „Už znám tu modlitbu nazpaměť a dala jsem si ji zalaminovat, aby se při častém používání nepoškodila. Stojí na mém nočním stolku, a když se mě můj muž zeptal, co to je, tak jsem mu odpověděla: »To jsem dostala od kamarádky.« Je to tak?“ Přitom se na mne tázavě podívala, načež jsem jí hned s úsměvem přikývla. Od té doby se my „dvě kamarádky“ těšíme na každé další setkání a pár minut u pokladny vždy hovoříme o víře.

Nezapomenutelným darem bylo pro mne také setkání s Čaršarem, muslimským učněm, v obchodě s nábytkem. Viděl, že jsem sestra, a obsloužil mě jako zákazníka velmi pozorně a zdvořile. Nápadné bylo, že vždy, když jeho kolegyně na okamžik odešly, aby něco přinesly, nasměroval náš rozhovor na viru. Hned na začátku řekl: „*Už se těším na Velkou noc!*“ Přestávala jsem tomu rozumět, vždyť byl přece muslim. Proto jsem mu odpověděla: „*Těšíš se, protože budeš mít volno, že?*“ – „*Ne,*“ odpověděl, „*těším se, protože je to takový pěkný svátek!*“ Zjevně, i když opatrně, se snažil přivést náš rozhovor na Ježíše. Ale jen co se přiblížila jedna z jeho kolegyně do vzdálenosti, z níž by nás mohla slyšet, zmlknul. Na konci nákupu jsem jemu a také jeho kolegyním z vděku, že mi poradili, darovala obrázek. Čaršar mi přinesl zboží k pokladně, a protože nás nikdo nemohl slyšet, využil ještě jednou příležitosti: „*Hned jsem viděl, že jste věřící.*“ – „*Ty jsi také věřící?*“ zeptala jsem se, na což hned s rozzářenou tváří odpověděl: „*Ano, moji rodiče jsou muslimové, ale...*“ – přitom se opatrně porozhlédl – „*já jsem našel cestu k Ježíši! Proto vás prosím o modlitbu, protože jsem v boji mezi Ježíšem a ... vždyť rozumíte?!*“ Se slzami v očích a s rukou na srdci pokračoval: „*Proto vám tak moc děkuji za obrázek, který jste mi dala. Znamená to pro mne mnohem více, než kdybyste mi dala do ruky 100 eur! Skutečně!*“ Dojatá tím, že jsem něco takového mohla osobně zažít, jsem tomuto mladému muslimovi druhý den přinesla nověnu Matky všech národů a cédecčko s korunkou Božího milosrdenství a úryvky z poselství Pána Ježíše svatě Faustyně, aby Čaršar mohl lépe poznat Pannu Marii a milosrdného Ježíše. S vděčností všechno přijal a prozradil mi, že často mívá sny s Ježíšem a že je rozhodnutý dát se pokřtít a přijmout jméno Izaiáš. Jen ještě neví, která církev je ta správná: ortodoxní, katolická anebo evangelická. Nejvíce ho to však táhne do katolické církve kvůli Eucharistii a papeži. Toto druhé setkání mělo být také našim posledním. Od té doby Čaršar jakoby bez stopy z obchodu zmizel. Matka všech národů si ho ještě „ulovila“ v posledním okamžiku. Často se modlím za tohoto muslimského chlapce a jsem si jistá, že Matka přivede svoje dítě do pravého stá-

da svého Syna Ježíše, vždyť v Amsterodamu je jako dobrá pastýřka obklopena svými ovečkami.

Jednou z nejkrásnějších věcí na [zmi-
něné] světové akci je pro mne to, že mi Panna Maria svým geniálním plánem umožňuje setkat se s jednotlivými dušemi zcela osobně a přinést jim lásku Mat-

ky, která každé svoje dítě jedinečně miluje. Toto jsem zakusila před pár lety docela nenápadným způsobem. A protože to bylo tak nezapomenutelné setkání, dodnes mi utkvělo v paměti.

Stalo se to ve vlaku na trase z Vídně do Innsbrucku, když v Salcburku přistoupilo mnoho mladých. Byla mezi nimi jedna dívka, která hned upoutala moji pozornost, protože seděla zcela opuštěně v chodbice na svém kufru. Kývla jsem na ni a pozvala jsem ji: „*Tady u mě by bylo ještě jedno volné místo pro tebe.*“ Když si sedla vedle mne, uviděla jsem na jejích předloktích hluboké řezné rány. Svoje ohromení jsem skrývala nejlépe, jak jsem uměla, a mojí jedinou myšlenkou bylo: K tomuto děvčeti musím být teď zvláště milá.

Vždy, když se naše pohledy setkaly, usmála jsem se na ni a ona můj úsměv opětovala. Netrvalo dlouho a Vanessa, tak se jmenovala, se rozvykládala. Svěřila mi některé dramatické události ze svého života. Ačkoliv toto třináctileté děvče, které jsem odhadovala na 17 let, chodí ke své matce jen dvakrát za měsíc o víkend – byla právě na cestě za ní – její matka si většinou přesně o tomto víkendu nenajde čas pro svoji dceru. Bylo vidět, že Vanessu tato myšlenka, že jí její vlastní matka nemiluje a odmítá, hluboce zraňuje. Když jsem hleděla do jejích pěkných hlubokých očí, které prozrazovaly utrpení, napadlo mě: obrázek Matky všech národů! Ano, to je nyní to pravé! Rychle jsem jej vytáhla, ukázala Vanesse a řekla jsem jí: „*Viš, kdo to je?*“ – „*Ne,*“ odvětila. Vyšlo

najevo, že není pokřtěná a Pannu Marii vůbec nezná, a co je ještě neuvěřitelnější, ještě nikdy neslyšela ani o Ježíši. To jsem si uvědomila v okamžiku, kdy jsem jí vyprávěla o Ježíši a ona se zeptala: „*On ještě žije?*“ Tak jsem se jí s obrázkem v ruce snažila vysvětlit: „*Toto je Maria, Matka Boží. Je také tvojí mámou. A má tě tak moc ráda, že na tebe ustavičně hledí plná lásky. Jinak ani nemůže. Miluje tě takovou, jaká jsi, a stále se na tebe dívá, jako bys byla jediná na světě.*“ Na pár sekund byla Vanessa jako zkamenělá, takže jsem si nebyla jistá, zda mým slovům vůbec rozuměla, až se mě najednou tiše zeptala: „*Opravdu?*“ – „*Ano, opravdu!*“ ujistila jsem ji.

Tu se Vanessa zahleděla na obrázek a s očima plnými slz sotva slyšitelně řekla: „*To mi ještě nikdo nikdy neřekl!*“ Tento okamžik byl tak mimořádný, že se dalo milosti téměř dotknout. I já jsem musela zdržovat slzy, protože někdo zde právě zakusil, že Maria je jeho osobní Matkou. A pocítil to možná ještě intenzivněji, než jsem si to uvědomovala. Vanessa přijala obrázek, ano, vzala si k sobě svoji Matku, s níž se v ten den setkala poprvé. A já jsem si jistá: Panna Maria dokáže dát svému zraněnému dítěti přesně takovou mateřskou lásku, po které Vanessa již dlouho touží, ale kterou ještě nikdy nedostala...

*Z Vítězstvo Srdca 134/2020
přeložil a upravil -dd-*

MODLITBA MATKY VŠECH NÁRODŮ

Pane Ježíši Kriste,
Synu Otce,
sešli nyní svého Ducha na zem.
Dej, ať Duch Svatý přebývá v srdcích
všech národů,
aby byly ochráněny
před zkázou, neštěstím a válkou.
Kéž Paní všech národů,
která kdysi byla Marií,
je naší Přímlyvkyní.
Amen.

Poznámky:

⁽¹⁾ Adresováno čtenářům Vítězstva Srdca. [pozn. překl.]

Potvrzena datace Svaté tváře z Luccy: Nejstarší dřevorezba západního sochařství

Svatá Tvář z Luccy není dílem 12. století, jak se domnívala dosavadní kritika, nýbrž originál z 8.–9. století. Mimořádný objev dovoluje, abychom ji považovali za nejstarší zachovanou dřevěnou sochu na Západě.

Toskánské město Lucca je naší historiografií dobře známé. Každý, kdo se jen trochu zabýval středověkými dějinami našich zemí, si vzpomene na proslulou epizodu z vlastního životopisu Karla IV. „Vita Caroli“, kde se v sedmé kapitole budoucí císař vyznává z nepravosti a líčí své noční vidění s trestajícím andělem. V tamní katedrále, od jejíhož založení letos uplyne 950 let, se již tehdy uchovával podivuhodný dřevěný kříž, podle zbožné tradice vytvořený sv. Nikodémem, týmž mužem, který spolu s Josefem z Arimatie ukládal Ježíšovo mrtvé tělo do hrobu.

Odborná veřejnost s pochopitelnou zdrženlivostí datovala archaicky vyhlížející kříž s Kristem vypodobeným v tunice do 12. století a kvůli starším zmínkám hypoteticky připouštěla existenci staršího originálu. U příležitosti letošního výročí luccského dómu se však sáhlo k pomoci nových datačních technologií. Florentský národní institut jaderné fyziky (CNR) na základě tří vzorků dřeva a fragmentu plátna aplikovaného na povrchu sochy datoval vznik díla mezi léta 770–880.

„Volto Santo – Svatá tvář – byla během staletí pojednávána v mnoha textech, ovšem vždy z pohledu víry a religiozity. Teprve ve 20. století se rozpoutala živá kritická debata o dataci a stylu,“ konstatuje Annamaria Giusti z vědeckého výboru pro oslavy 950. výročí dómu. „Převládá názor, že jde o dílo z druhé poloviny 12. století. Vzhledem k tomu, že nebylo možné přehlédnout skutečnost, že existence sochy je v pramenech doložená poprvé již v roce 1050, předpokládalo se, že jde o druhou verzi starší Svaté tváře, jež z nějakého důvodu zanikla. Nynější potvr-

zení jejího stáří uzavírá letitou kontroverzi o době vzniku tohoto díla, které nyní můžeme považovat za nejstarší dřevěnou sochu na Západě, jež se zachovala až do našich dní.“

Pro středověké poutníky patřila Lucca k významným zastávkám na Via Francigena, hlavní poutní cestě vedoucí z anglického Canterbury přes celou Francii, Svatobernardský průsmek, Pavii a další italská města do Říma, k hrobům apoštolů, odkud se nezřídka pokračovalo do Apulie na Horu sv. Michaela archanděla a někdy ještě dál, do Bari či Brindisi, odkud vyrážely lodě do Svaté země. Není tedy divu, že se úcta ke Svaté tváři z Luccy rozšířila a více či méně podobné repliky Kristovy tváře nacházíme v nejrůznějších koutech Evropy.

Svatá tvář z Luccy patří však nejen k posvátným zobrazením, s nimiž jsou spojovány příběhy o zázracích, ale také

do vzácné kategorie děl, jimž je přisuzován nadpozemský původ.

Vypráví o něm tzv. Zpráva o vzniku, objevu a translaci nejsvětější tváře (*Relatio de revelatione sine inventione ac translatio-*

ne sacratissimi vultus), sepsaná v Luce ve 12. století, s využitím některých starších pramenů. Vyprávění je situováno do roku 742, kdy do Luccy přijíždí – přes přístav v Luni – socha Krista s mnoha relikviemi, vytvořená rukou sv. Nikodéma, člena velerady a Ježíšova učedníka, který po ukřižování pomohl uložit Ježíšovo tělo do hrobu. Podle legendy Nikodém sám ztvárnil Ježíšovu postavu, avšak s jeho tváří si nedokázal poradit: dláta jakoby ztratila sílu rýt a ruka je nedokázala vést. Uprostřed neúspěchu se jej zmocnil spánek – a jak praví legenda – Kristovu tvář mezitím dokončili andělé.

Radiokarbonová metoda použitá k dataci díla Florentským institutem jaderné fyziky sice andělský původ prokázat nemůže, nicméně pozorný pohled na sochu prozrazuje zajímavé podobnosti s dalšími nejstaršími obrazy Kristovy tváře.

Mezi tzv. acheiropoieta, díla nevzniklá lidskou rukou, patří například Mandylion z Edessy, ztotožňovaný někdy s Turínským plátnem, nebo Veroničina rouška, kdysi uchovávaná v bazilice sv. Petra a podle některých identická se Svatou tváří z Manoppella. Kristova tvář z Luccy sdílí s těmito vyobrazeními základní charakteristické rysy: vlasy rozčísnuté vprostřed čela do dvou pramenů, podobně jako plnovous, i široce otevřené oči pronikající zrakem do nitra kontemplujícího pozorovatele. Oproti plátnům, o nichž byla řeč, však tentokrát stojíme před plastickým dílem, křížem vysokým bezmála dva a půl metru (247 cm), jehož výraz je navzdory veškeré stylizaci živý zejména díky vychýlení hlavy z osy kříže k pravému rameni a mírně vpřed. Ukřižovaný, zobrazený jako král Všemohíra, se nachyluje, nejen k lotru po pravici. Nezůstává hierarchicky netečným vládcem kosmu, jenž je symbolicky naznačen kruhem spojujícím ramena kříže, nýbrž vyklání se a sklání – ke každému člověku.

Johanka Bronková

Z www.vaticannews.va/cs.html,

23. 6. 2020

(Redakčně upraveno)

Uzdravit svět – 2. Víra a lidská důstojnost

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

kteřá je skartační a agresivní a transformuje lidskou bytost na konzumní zboží (srov. *Evangelii gaudium*, 53; *Laudato si'*, 22).

Ve světle víry však poznáváme, že Bůh pohlíží na muže a ženu jinak. Stvořil nás ne jako předměty, nýbrž ke svému obrazu a podobě (srov. Gn 1,27), jako milované osoby schopné milovat. Takto nám daroval jedinečnou důstojnost a pozval nás, abychom žili ve společenství s ním, ve společenství se svými sestrami a bratry a v úctě ke stvoření. Mohli bychom říci: ve sdílení a harmonii. Stvoření vyjadřuje harmonii, ve které jsme povoláni žít. A v tomto společenství, v této harmonii, kterým je sdílení, nám Bůh dává schopnost předávat a opatrovat život (srov. Gn 1,28–29), pracovat a obdělávat zemi (srov. Gn 2,15; *Laudato si'*, 67). Je pochopitelné, že život nelze předávat a opatrovat, chybí-li ona harmonie, a bude zničen.

Příklad individualistického pohledu, který není harmonií, ukazují evangelia na požadavku, který vznesla na Ježíše matka učedníků Jakuba a Jana (srov. Mt 20,20–28). Přála si, aby její synové usedli jeden po pravici a druhý po levici nového krále. Ježíš však navrhuje jiný úhel pohledu, kterým je služba a dar vlastního života druhým, což vzápětí potvrzuje navrácením zraku dvěma slepčům, z nichž činí svoje učedníky (srov. Mt 20,29–34). Snaha vyšplhat se v životě výše než druhí ničí harmonii. Je to logika nadvlády, ovládnutí druhých. Harmonie je něco jiného, je to služba.

Prosme tedy Pána, aby nám dal oči pozorné vůči bratrům a sestrám, zejména těm trpícím. Jako Ježíšovi učedníci nechceme být lhostejní ani individualističtí. Oba tyto nepěkné postoje odporují harmonii. Lhostejný odvrací svůj pohled jinam a individualista myslí jenom na sebe a svůj zájem. Harmonie stvořená Bohem od nás žádá hledět si druhých, jejich potřeb a problémů, a být ve společenství. Chceme v každém člověku bez ohledu na jeho rasu, jazyk či postavení rozpoznávat lidskou důstojnost. Harmonie dává poznat lidskou důstojnost, ona harmonie stvořená Bohem, s člověkem v centru.

Druhý vatikánský koncil zdůrazňuje, že tato důstojnost je nezcizitelná, protože „byla stvořena k Božímu obrazu“ (*Gaudium et spes*, 12). Je základem veškerého sociálního života a určuje zásady jeho konání. Zásadě nezcizitelné důstojnosti člověka je v moderní kultuře nejbližší *Všeobecná deklarace lidských práv*, kterou sv. Jan Pavel II. označil za „milník dlouhé a svízelné cesty lidského rodu“ (*Promluva na generálním shromáždění OSN*, 2. října 1979, č. 7) a za „jeden z nejvznešenějších výrazů lidského svědomí“ (*Promluva na generálním shromáždění OSN*, 5. října 1995, č. 2). Práva nejsou pouze individuální, ale také sociální; práva národů a národností (srov. *Kompendium sociální nauky církve*, 157). Člověk je totiž ve svojí osobní důstojnosti sociální bytost, stvořená k obrazu a podobě Trojediného Boha. Jsme sociální a potřebujeme žít v sociální harmonii. Svým sobectvím však odvracíme pohled od této sociální

harmonie zpět k sobě, což nás hyzdí, kazí a ničí harmonii.

Toto nové uvědomění si důstojnosti každé lidské bytosti má řadu sociálních, ekonomických a politických implikací. Pohled na bratra a celé stvoření jako na dar obdrženy Otcovou láskou vzbuzuje postoj ohleduplnosti, pečlivosti a úžasu. Věřící, který rozjímá o bližním jako o bratru a ne jako o cizinci, hledí na něho se soucitem a empatií, nikoli s opovržením či nevraživostí. A nazíráním na svět ve světle víry usiluje s pomocí milosti o rozvoj jeho tvořivosti a jeho nadšení s cílem řešit dějinná dramata. Pojímá a rozvíjí svoje schopnosti jako odpovědnost, která plyne z jeho víry, jako dary Boží, jež je třeba dát do služeb lidstva i stvoření.

Když všichni usilujeme o vyléčení z viru, který postihuje všechny bez rozdílu, víra nás nabádá, abychom vážně a aktivně odporovali lhostejnosti vůči pošlapávání lidské důstojnosti. Tato kultura lhostejnosti provází skartační kulturu, v níž pouze to, co se mě netýká, mě nezajímá. Víra vždycky vyžaduje, abychom se nechali uzdravit a obrátit ze svého individualismu, ať osobního či kolektivního, např. stranického individualismu.

Kéž nám Pán „vrátí zrak“, abychom znovu objevili, co znamená být členy lidské rodiny. A kéž se tento pohled projevuje konkrétními skutky soucitu a úcty ke každému člověku a péčí o náš společný dům.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikán

Liturgická čtení – dokončení ze str. 3

v tomto: „Miluj svého bližního jako sám sebe.“ Láska bližnímu neubližuje. Naplněním zákona je tedy láska.

Evangelium – Mt 18,15–20

Ježíš řekl svým učedníkům: „Když tvůj bratr zhřeší proti tobě, jdi a pokárej ho mezi čtyřma očima. Dá-li si od tebe říci,

svého bratra jsi získal. Nedá-li si však říci, přiber si ještě jednoho nebo dva, aby »každá výpověď« byla potvrzena ústy dvou nebo tří svědků«. Když je však neposlechne, pověz to církvi. Jestliže však neposlechne ani církev, ať je pro tebe jako pohan nebo celník. Amen, pravím vám: Všecko, co svážete na zemi, bude

svázáno na nebi, a všecko, co rozvázete na zemi, bude rozvázáno na nebi. Opět vám říkám: Jestliže se shodnou na zemi dva z vás na jakékoliv věci a budou o ni prosit, dostanou ji od mého nebeského Otce. Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich.“

Pondělí 7. 9. 2020

6:05 Bez tebe to nejde: Ten umí to a ten zas tohle
7:10 V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **7:20** Biblická studna **8:25** Ve službě Šuárů **9:00** Outdoor Films (43. díl): S Horskou službou Beskydy **10:35** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **11:25** Velehrad v době nesvobody **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple na Salaši [L] **12:50** První křesťané: Obrácení impéria **13:20** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (2. díl): Chci, abys byl **13:50** Chlapi na hoře **14:20** Cvrlikání (70. díl): Petr Linhart: Milostné vzpomínky na čp. 8 **15:30** V souvislostech **16:00** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **16:55** Vysočina – odkaz Josefa Jambora **17:35** Můj chrám: Ing. arch. Jan Soukup, katedrála Plzeň **18:00** Národní svatováclavská pouť – tradice i současnost **18:15** V pohorách po horách (57. díl): Brestová – Roháče **18:25** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:30** Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. **18:40** Církev za oponou: Seminář **19:05** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém Dostavníku 2013 **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci [L] **21:10** Svatá Kateřina Labouře: Tichý posel Lásky **22:05** Jak potkávat svět (74. díl): S multiinstrumentalistou Michalem Žáčkem **23:30** Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 8. 9. 2020

6:05 Varhany pro svatou Zdislavu **6:25** Noční univerzita: Jan Špilar – Smysl obětí a objetí nejen v Bibli **7:20** V souvislostech **7:45** V pohorách po horách (72. díl): Mužský a Příhrazy (Český ráj) **7:55** Pod lampou **10:00** Gramofon (1. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (3. díl): Obnovíš tvář země **13:20** Historie a současnost Matice svatohostýnské **13:45** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Outdoor Films s profesorem Zdeňkem Ďurišem (44. díl): S oceánologem do mořských hlubin **16:05** Muzikanti, hrajte **16:35** Myanmar: Na stejné cestě **17:10** Putování Modrou planetou: Tibet – Mezi nebem a zemí **17:55** Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády **18:25** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:30** Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. **18:40** Hermie a jeho přátelé: Zbytečná hádka **19:05** Janomamové v Brazílii **19:30** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Výpravy do divočiny [L] **21:10** Řeckokatolický magazín [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Jak potkávat svět (79. díl): S Evou Hudečkovou **23:35** V pohorách po horách (12. díl): Jizera – Jizerské hory **23:45** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2020 **0:10** Po stopách Ježíše Krista (1. díl): Stalo se ... **0:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: Boží lid **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 9. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2020 **6:25** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **7:20** Bolívie – V srdci Bolívie **7:55** Na pořadu rodina (15. díl): Prožívání církevního roku se staršími dětmi **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:20** Mixtékové – Mezi náboženstvím a tradicí **10:50** Kdo je papež František? **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHAZENÁ

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Příroda kolem nás: Mezinárodní setkání sokolníků **13:15** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (4. díl): Ptal jsem se cest. Smířená různost **13:45** Meditační kaple sv. Jana Pavla II. v Ústí nad Orlicí **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Hana a Petr Ulrychovi & Javory Beat na Folkových prázdninách **15:45** Hovory z Rekovic: Lenka Hrzová **16:05** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2020 **16:25** Šajtar: Třebovický koláč 2018 **17:10** Poletuchy: Na skok na Plzeň **18:00** Živě s Noe [P] **18:10** Odkaz předků (3. díl): Ročov **18:30** Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce **18:40** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:50** Továrna mezi vodami **19:30** Terra Santa News: 9. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Nebojte se... [L] **21:10** Příroda kolem nás: Návrat praturů a divokých koní do přírody **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: Hana Lipovská – Zavírovaná ekonomika [P] **23:15** Generální audience papeže Františka **23:35** První křesťané: Obrácení impéria **0:05** Křížovatka v Příchovicích **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 10. 9. 2020

6:05 Cesta k andělům (1. díl): Nad'a Urbánková – zpěvačka (2. část) **6:45** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **7:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem: Žeň objevů 2019, 1. díl **8:00** Terra Santa News: 9. 9. 2020 **8:25** Po stopách Ježíše Krista (1. díl): Stalo se ... **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Kulatý stůl: Dobrá literatura pro děti **10:45** Rockom krokem: Třebovický koláč 2018 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (5. díl): Prolinání světů **13:25** S NOACHem po Izraeli **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Gramofon (1. díl) aneb Hledáme písničku pro všední den **15:45** V pohorách po horách (56. díl): Prachovské skály – Český ráj **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 9. 2020 **16:25** Mezi pražci (89. díl): Září 2020 **17:15** Opavská inspirace **17:30** Generální audience papeže Františka **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:20** Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku **18:30** Ovečky [P] **19:00** Večeře u Slováka: 24. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 10. 9. 2020 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl) [L] **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Zpravodajské Noeviny: 10. 9. 2020 **0:30** Guatemala – Lidé kukuřičných polí **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 11. 9. 2020

6:05 Zpravodajské Noeviny: 10. 9. 2020 **6:25** Kmochův Kolín 2019: Velký DO Dolní Chvatliny – Kolín **7:00** Kambodža pohledem zblízka **7:25** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **8:25** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **9:00** K jádru

věci **10:05** S Bohem podél Rio Maraňon **10:35** Milosrdní bratři v Čechách a na Moravě **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Petr Bende & Pavel Helan na Mohelnickém dostavníku 2013 **13:30** Labyrintem víry s Tomášem Halíkem (6. díl): Templetonova cena **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** BET LECEM – vnitřní domov (23. díl): Jana Sieberová – Domácí hospicová péče **14:50** Cvrlikání (59. díl): Spolektiv **16:00** Zpravodajské Noeviny: 10. 9. 2020 **16:20** Ukrajina: Skutky apoštolů: O 2000 let později **16:55** Výpravy do divočiny **18:05** Víra do kapsy: Emoce, volby, rozhodnutí **18:25** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **18:30** Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce **18:45** Cvrlikání (65. díl): Jan Řepka **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Workoholismus se šíří? [L] **21:40** Živě s Noe [P] **22:15** Poletuchy: Na skok do Štramberka **23:00** Velehradská zastavení, díl 6. – Poutníci ze Slovenska **23:15** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2019, 1. díl **0:00** Stanley's Dixie Street Band: Třebovický koláč 2018 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů

Sobota 12. 9. 2020

6:05 Cesta k andělům (2. díl): Nad'a Urbánková – zpěvačka (2. část) **6:30** Příroda kolem nás: Mezinárodní setkání sokolníků **6:50** Až já budu velká: Třebovický koláč 2017 **8:00** Cirkus Noeland (13. díl): Roberto, Kekulín a klaun, který hledal kamarády **8:30** Sedmihlásky (137. díl): Vandrovala bleška **8:35** Hermie a jeho přítel: Zbytečná hádka **9:00** Barberbieni **10:00** Ovečky **10:30** Živě s farností Brno-Lesná [L] **11:00** Mše svatá z žehnáním kostela, Brno-Lesná [L] **13:05** Přejeme si... [P] **13:20** Pod lampou **15:25** Terra Santa News: 9. 9. 2020 **15:50** Jarmark: Třebovický koláč 2017 **17:35** Hovory z Rekovic: Kamil Mrva **17:55** První křesťané: Obrácení impéria **18:25** Milion hostů **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (13. díl) [P] **21:15** Pohlednice z Třebovického koláče: Třebovický koláč 2018 **21:30** V pohorách po horách (81. díl) [P] **21:45** Za obzorem **22:15** Poselství svatých: Bernadette Soubirous **22:30** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Živě s Noe **0:10** Za obzorem **0:40** Jezuité o: Mariánská zjevení **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 13. 9. 2020

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Klapka s ... (106. díl): Martem Eslemem a Davidem Surým **7:40** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (158. díl) **9:05** Večeře u Slováka: 24. neděle v mezidobí **9:35** Církev za oponou: Seminář **10:00** Mše svatá z kostela Nanebevzetí Panny Marie, Ostrava-Třebovice [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:25** Muzikanti, hrajte **14:00** Dobrodružství před kamerou (13. díl) **15:05** Cvrlikání (58. díl): Kapky **16:15** Noční univerzita: Hana Lipovská – Zavírovaná ekonomika **17:20** Po stopách Ježíše Krista (2. díl): Jan Křtěl **17:55** Sedmihlásky (95. díl): Náš kohout navečír **18:00** Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa **18:25** Hermie a potopa **19:00** Ovečky **19:25** Příroda kolem nás: Expedice za medvědy na Slovensko **19:50** Přejeme si... **20:05** Na co jsme nezapomněli: Strážnice 2020 [P] **22:25** K jádru věci **23:25** Za obzorem **0:00** Živě s Noe **0:35** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 7. 9. o 22:30 hod.: Moja misia magazín

Môže sa stať športovec misionárom? Iste, hoci to nebýva časté. O tom, ako sa to podarilo misijnej sestre Jaroslave Staršej z Kongregácie služobníč Ducha Svätého, sa porozprávame v relácii Moja misia magazín. Moderuje Marek Vaňuš SVD.

Utorok 8. 9. o 13:15 hod.: Spojení oceánom

Komunizmus a s ním spätá nesloboda prinútili emigrovať aj ľudí v zrelom veku. Dôkazom toho je aj naša ďalšia hostka, pani Marta Knapik, pôvodcom z východného Slovenska. V jedinečnom prostredí jej farmy nám prezradila svoj životný príbeh, ale i to, aký veľký význam mali a stále majú slovenské farnosti v zahraničí. Moderuje Lukáš Kekelák.

Streda 9. 9. o 16:55 hod.: Bulharsko – rómske korene (dokument)

V Bulharsku sa, podobne ako u nás, ľudia pozerajú na Rómov s predsudkami. Nečudo, že stále zostávajú na okraji spoločnosti, čo so sebou prináša rad ďalších problémov. Traja českí kňazi sa rozhodli túto realitu zmeniť. O tom, ako sa im darí pastorácia v rómskej komunite, sa dozvieme v dokumente.

Štvrtok 10. 9. o 17:00 hod.:

Povolanie laik: Všetko je Božie riadenie

Jozef Piterka bol členom KSC, šiel reverendy kňazom aj biskupom, prežil rodinnú tragédiu a silu čerpal z rozdávania sv. prijímania. Mikrodokument o tom, ako Boh riadi naše životy, ak ho hľadáme a snažíme sa ho počuť.

Piatok 11. 9. o 20:15 hod.:

Vlk prezlečený za baránka (dokument)

To, že aj niektorými krajinami západnej Európy sa prehnala vlna socialistického nadšenia, vieme. Ale ako ovplyvnilo a naďalej ovplyvňuje marxistické učenie sociálnu prácu i politiku v USA, sa dozvieme v strhujúcom dokumente, v ktorom sa historické diane spája s výrokmi Panny Márie.

Sobota 12. 9. o 22:30 hod.: Ruženec z Fatimy

Priamy prenos.

Nedeľa 13. 9. o 10:30 hod.:

Svätá omša z Marianky

Priamy prenos z pútnického miesta.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

5. – 12. ZÁŘÍ 2020

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 9.		PO 7. 9.		ÚT 8. 9.		ST 9. 9.		ČT 10. 9.		PÁ 11. 9.		SO 12. 9.	
Antifona	1028	1148	1044	1164	1493	1681	1075	1197	1091	1214	1106	1230	1666	1870
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	785	883	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	1029	1148	1045	1164	1494	1682	1076	1197	1091	1214	1107	1231	1666	1870
Antifony	1030	1149	1046	1165	1494	1682	1076	1198	1092	1215	1107	1232	1123	1248
Žalmy	1030	1150	1046	1166	813	914	1076	1198	1093	1215	1108	1232	1124	1249
Krátké čtení a zpěv	1033	1152	1049	1169	1495	1683	1079	1201	1095	1218	1111	1235	1668	1871
Antifona k Zach. kantiku	714	806	1049	1169	1495	1683	1080	1202	1499	1688	1111	1235	1669	1872
Prosby	1033	1153	1049	1169	1655	1872	1080	1202	1095	1219	1111	1236	1655	1872
Závěrečná modlitba	714	806	1493	1681	1495	1683	1080	1687	1499	1688	1112	1236	1656	1689
Modlitba během dne:														
Hymnus	1034	1157	1050	1171	792	890	1081	1203	1096	1220	1112	1237	1127	1253
Antifony	1035	1155	1051	1171	1495	1684	1081	1203	1097	1220	1113	1237	1128	1253
Žalmy	1035	1155	1051	1171	1067	1188	1081	1204	1097	1220	1113	1238	1128	1254
Krátké čtení	1037	1157	1054	1174	1496	1684	1084	1206	1100	1223	1115	1240	1130	1256
Závěrečná modlitba	714	806	1054	1174	1495	1683	1084	1206	1100	1224	1116	1240	1131	1256
Nešpory:														
SO 5. 9.														
Hymnus	1024	1143	1039	1158	1055	1176	1497	1685	1085	1208	1101	1225	1117	1242
Antifony	1025	1144	1040	1159	1056	1177	1498	1686	1086	1209	1102	1226	1118	1243
Žalmy	1025	1144	1040	1159	1057	1177	1661	1878	1087	1209	1102	1226	1118	1243
Kr. čtení a zpěv	1027	1146	1043	1162	1059	1179	1498	1686	1089	1212	1105	1229	1120	1246
Ant. ke kant. P. M.	714	805	715	806	1059	1180	1498	1686	1090	1212	1499	1688	1121	1246
Prosby	1028	1147	1043	1163	1059	1180	1664	1881	1090	1212	1105	1229	1121	1246
Záv. modlitba	714	806	714	806	1493	1681	1495	1683	1090	1687	1499	1688	1122	1247
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení

Neděle 6. 9. – 23. neděle v mezidobí

1. čt.: Ez 33,7-9
 Ž 95(94),1-2.6-7b.7c-9
 Odp.: 7c-8a (*Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu! Nezavrhujte svá srdce!*)
 2. čt.: Řím 13,8-10
 Ev.: Mt 18,15-20

Pondělí 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého

1. čt.: 1 Kor 5,1-8
 Ž 5,5-6.7.12
 Odp.: 9a (*Ved mě ve své spravedlnosti, Hospodine!*)
 Ev.: Lk 6,6-11

Úterý 8. 9. – svátek Narození Panny Marie

1. čt.: Mich 5,1-4a
 nebo Řím 8,28-30
 Ž 13(12),6ab.6cd
 Odp.: Iz 61,10 (*Radostí jásám v Pánu.*)
 Ev.: Mt 1,1-16.18-23

Středa 9. 9. – nezávazná památka sv. Petra Klavera

1. čt.: 1 Kor 7,25-31
 Ž 45(44),11-12.14-15.16-17
 Odp.: 11a (*Slyš, dcero, pohled a naslouchej.*)
 Ev.: Lk 6,20-26

Čtvrtek 10. 9. – nezávazná památka bl. Karla Spinoly

1. čt.: 1 Kor 8,1b-7.10-13
 Ž 139(138),1-3.13-14ab.23-24
 Odp.: 24b (*Ved mě, Hospodine, cestou odvěkou!*)
 Ev.: Lk 6,27-38

Pátek 11. 9. – ferie

1. čt.: 1 Kor 9,16-19.22b-27
 Ž 84(83),3.4.5-6a+8a.12
 Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupů!*)
 Ev.: Lk 6,39-42

Sobota 12. 9. – nezávazná památka Jména Panny Marie

1. čt.: 1 Kor 10,14-22
 Ž 116B(115),12-13.17-18
 Odp.: 17a (*Přinesu ti obětí diků, Hospodine. Nebo: Aleluja.*)
 Ev.: Lk 6,43-49

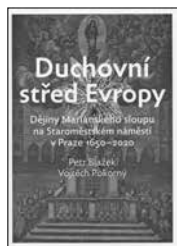
NAŠE NÁRODNÍ DĚJINY

**KATOLICKÁ CÍRKEV
V ČESKOSLOVENSKU / KARDINÁL
JOSEF BERAN A JEHO DOBA**
*Markéta Doležalová (ed.) • Odborní
recenzenti Mgr. Pavol Jakubčín, Ph.D.,
a Mgr. Tomáš Parma, Ph.D. • Odpovědná
redaktorka Michaela Šmejkalová •
Redaktor slovenských textů Stanislav
Dzurjanin • Autor rejstříku Václav Žák*

Jak se katolická církev v Československu vyrovnala s nacismem a komunismem? Dvojitou zkoušku, kterou musela projít, autoři zkoumají skrze působení Josefa kardinála Berana, poválečného arcibiskupa pražského a důsledného zastávce nezávislosti Církve na panujících režimech. Jednotlivé studie vytvářejí mnohovrstevnatý portrét Církve v zásadních obdobích našich moderních dějin. Závěrečný příspěvek sborníku k procesu kardinálovy beatifikace zachycuje „druhý život“ této velké postavy Církve.

*Katolický týdeník, s.r.o., a Ústav pro studium totalitních režimů
Váz., 165x245 mm, křídový papír, 488 stran, 299 Kč*

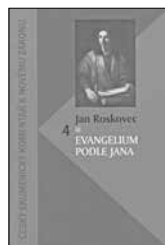
**DUCHOVNÍ STŘED EVROPY •
DĚJINY MARIÁNSKÉHO SLOUPU NA
STAROMĚSTSKÉM NÁMĚSTÍ V PRAZE
1650–2020**
*Petr Blažek - Vojtěch Pokorný • Předmluva
Dominik Duka • Doslov Jan Royt •
Lektorovali Petr Koura a Jaroslav Šebek •
Redakce Michal Hrubý*

Hlavním tématem této publikace jsou historické události spojené se vznikem, existencí, stržením a obnovením Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Autoři nevnímají tuto barokní památku pouze jako mimořádné umělecké a urbanistic-

ké dílo Jana Jiřího Bendla, ale také jako významný kulturní symbol. Jeho prostřednictvím se dotýkají řady dalších témat, mezi něž patří dobové spory o smysl a výklad českých dějin, role barokního umění, vztah státu a Církve, husitský a bělohorský mýtus či náboženské spory. Autoři rovněž osvětlují často tradované mýty, které souvisejí s Mariánským sloupem. Za významnou považují také otázku jeho ikonografie. Součástí knihy je rozsáhlá obrazová příloha, která obsahuje řadu doposud nepublikovaných fotografií. Autoři vycházeli vedle dostupné literatury z mnoha archivních pramenů včetně pozůstalosti prvního předsedy *Společnosti pro obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze*, architekta Pavla Naumana.

*Muzeum Karlova mostu
Váz., přebal, 182x257 mm, 486 stran, 990 Kč*

BIBLICKÁ LITERATURA

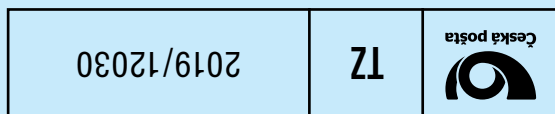

EVANGELIUM PODLE JANA
*Jan Roskovec, Ph.D. • Lektorovali Ondřej
Macek, Th.D., a doc. PhDr. Mireia Rysková,
Dr. theol.*

Český ekumenický komentář k Novému zákonu. Z evangelií je Janovo patrně nejmladší a od ostatních se výrazně liší uspořádáním Ježíšova příběhu i celkovým charakterem spisu. U Jana Ježíšova řeč nabývá podoby dlouhých promluv, pronášených zvláště meditativním jazykem, často znějícím jako přímá řeč Boží, a jeho zázračné činy jsou označovány jako „znamení“, odkazující k hlubšímu významu, který jejich přímým účastníkům zůstává většinou skryt. Zároveň čtvrtý evangelista v lecčems doplňuje, někdy i koriguje historické údaje svých předchůdců.

*Centrum biblických studií AV ČR a UK v Praze
ve spolupráci s Českou biblickou společností
Brož., 150x225 mm, 876 stran, 438 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@matticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.matticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
779 00 Olomouc